

คู่มือจริยธรรม
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนวินัยและกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนำ

โดยที่ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ประกาศใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ.๒๕๖๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เพื่อเป็นแนวประพฤติปฏิบัติของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน ให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดี และน่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป สอดคล้องกับพันธกิจ และวัฒนธรรมองค์กรที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้

ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกในการประพฤติปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ได้มุ่งหมายไว้ ส่วนวินัยและกฎหมาย จึงได้จัดทำ “คู่มือจริยธรรมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัฒนธรรมองค์กรของมหาวิทยาลัย ความหมายของจริยธรรม มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก หลักการและแนวปฏิบัติที่ดี จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย จริยธรรมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย จริยธรรมของผู้บริหาร จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงาน จริยธรรมของผู้เรียน ตัวอย่างพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติ กลไกการตรวจสอบ การพิจารณาดำเนินการทางจริยธรรม การบังคับใช้ประมวลจริยธรรม การลงโทษและการอุทธรณ์ และขั้นตอนการตรวจสอบและการดำเนินการทางจริยธรรม

ส่วนวินัยและกฎหมาย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาทำความเข้าใจ รวมถึงยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัด อันจะส่งผลให้เกิดเป็นวัฒนธรรมธรรมาภิบาล และเป็นที่ได้รับความไว้วางใจและเชื่อถือของบุคคลทั่วไป ต่อไป

ส่วนวินัยและกฎหมาย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สิงหาคม ๒๕๖๖

สารบัญ

	หน้า
หมวดที่ ๑ บทนำ	๑
หมวดที่ ๒ ความหมายของจริยธรรม	๑
หมวดที่ ๓ มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก	๒
หมวดที่ ๔ หลักการ และแนวปฏิบัติที่ดีในการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม	๓
หมวดที่ ๕ จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน	๗
หมวดที่ ๖ กลไกการตรวจสอบ การพิจารณาดำเนินการทางจริยธรรม และการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	๑๓
หมวดที่ ๗ การลงโทษและการอุทธรณ์	๑๔
ผังแสดงขั้นตอนการตรวจสอบและการดำเนินการทางจริยธรรม	๑๕
ภาคผนวก	
พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒	
พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒	
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ. ๒๕๖๕	
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยหลักธรรมาภิบาล พ.ศ. ๒๕๖๔	
คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม	

หมวดที่ ๑

บทนำ

วิสัยทัศน์ (Vision)

“มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้เพื่อสังคม (Learning University for Society)”

พันธกิจ (Mission)

๑. ผลิตและพัฒนาคนทุกช่วงวัยให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
๒. สร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ในการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน
๓. บริการวิชาการที่มีคุณภาพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
๔. ศึกษา สืบสาน และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๕. พัฒนาระบบบริหารที่มีคุณภาพและธรรมาภิบาล

วัฒนธรรมองค์กร (Organizational Culture)

๑. ความเป็นสุภาพชนและอ่อนน้อม
๒. มีจิตสาธารณะและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
๓. รักการเรียนรู้ คู่คุณธรรม

หมวดที่ ๒

ความหมายของจริยธรรม

คำว่า “จริยธรรม” นั้น ถ้าจะกล่าวโดยสรุป คือ หลักการที่มนุษย์ในสังคมควรยึดถือปฏิบัติ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม ซึ่งเมื่อนำไปใช้กับการประกอบวิชาชีพ ย่อมหมายความว่า มนุษย์ย่อมจะต้องมีจริยธรรมในการทำงานหรือการประกอบวิชาชีพ

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ความหมายของคำว่า “จริยธรรม” โดยแยกได้ว่า “จริย” หมายถึง ความประพฤติหรือกิจการที่ควรประพฤติ ส่วน “ธรรม” หมายถึง คุณความดี เช่น เป็นคนมีธรรมะ เป็นคนมีศีลธรรม คำสั่งสอนในศาสนา เช่น แสดงธรรม ฟังธรรม ธรรมะของพระพุทธเจ้า, หลักประพฤติปฏิบัติในศาสนา เช่น ปฏิบัติธรรม ประพฤติธรรม และเมื่อพิจารณารวมกันแล้ว “จริยธรรม” หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ

คำว่า จริยธรรม มีผู้นิยามความหมายไปหลายท่าน โดยจะขอยกมาให้พอเป็นสังเขป ดังนี้
 พระราชชัยกวี (ภิกขุพุทธทาส อันทปญโญ) กล่าวว่า จริยธรรม แปลว่า เป็นสิ่งที่พึงปฏิบัติ
 จะต้องประพฤติ ส่วนศีลธรรมนั้น หมายถึง สิ่งที่กำลังประพฤติอยู่ หรือประพฤติแล้ว จริยธรรม หรือ Ethics
 อยู่ในรูปของปรัชญา คือ เป็นสิ่งที่ต้องคิดต่องนึก ส่วนเรื่องศีลธรรม หรือ Morality นี้ ต้องทำอยู่จริงๆ เพราะ
 เป็นปัญหาเฉพาะหน้า

สาโรช บัวศรี กล่าวว่า จริยธรรม คือ หลักความประพฤติที่อบรมกิริยาและปลูกฝังลักษณะ
 นิสัยให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมหรือศีลธรรม

พระราชวรมณี (ประยูรค์ ปยุตโต) ได้อธิบายความหมายของคำว่า “จริยธรรม” ไว้ว่า
 จริยธรรมมาจากคำว่า พรหมจรรย์ ซึ่งในพุทธศาสนาหมายถึง มรรค คือ วิธีการปฏิบัติสายกลาง ประกอบด้วย
 องค์ประกอบ ๘ ประการ บางครั้งก็เรียกว่า “ไตรสิกขา” คือ การศึกษาสามประการ อันได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา
 ดังนั้น จริย-ธรรม หรือ พรหมจรรย์ มรรค และไตรสิกขา ทั้งหมดนี้เป็นทางปฏิบัติเพื่อนำมนุษย์ไปสู่จุดหมายในชีวิต

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ สรุปว่า จริยธรรม คือ ประมวลความประพฤติและความนึกคิดในสิ่งดีงาม
 และเหมาะสม จริยธรรมในสมัยก่อนและสมัยปัจจุบัน ในชนบทและในเมืองก็มีทั้งที่ดีและที่เลวเหมือนกัน

หมวดที่ ๓

มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

มาตรฐานทางจริยธรรมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้กำหนดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม โดยนำหลักเกณฑ์
 การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม
 พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๕ จำนวน ๗ ข้อ และกำหนดเพิ่มเติมอีกจำนวน ๒ ข้อ มาเป็นหลักสำคัญในการกำหนด
 ข้อประพฤติในการปฏิบัติตน และรักษาคุณงามความดี ที่นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย
 ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียนของมหาวิทยาลัย ต้องยึดถือและปฏิบัติตาม ประกอบด้วย
 หลัก ๙ ประการ ดังนี้

๑. ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการ
 ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่

๓. กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

๔. คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและมีจิตสาธารณะ

๕. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

๖. ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

๗. ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

๘^๑ ต้องสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วางตัวเป็นกลางทางการเมือง เคารพ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ ผู้มีส่วนได้เสียได้ใช้สิทธิทางการเมืองในระดับต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๙^๒. ต้องประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมไทย อีกทั้งตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

หมวดที่ ๔

หลักการ และแนวปฏิบัติที่ดีในการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน ต้องรักษาและปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรม อันเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบด้วย

๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

หลักการ :

พึงส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษาสถาบันหลักของชาติ อันได้แก่การรักษาผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติ การปฏิบัติตนตามหลักศาสนา การเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

แนวปฏิบัติที่ดี :

๑.๑ ยึดมั่นและจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๒ พึงหลีกเลี่ยงการมีส่วนร่วมหรือกระทำการใดอันเป็นการทำลายหรือก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

^๑ มาตรฐานจริยธรรมที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกำหนดไว้เพิ่มเติมตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ. ๒๕๖๕

^๒ อ้างแล้ว

- ๑.๓ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และเคารพในการนับถือศาสนาอื่น
- ๑.๔ เป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ
- ๑.๕ ไม่ฝักใฝ่ในกลุ่มการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์ใดอันจะมีผลกระทบทางใดทางหนึ่งต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

๒) ชื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่

หลักการ :

ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยึดมั่นในความถูกต้อง ความเป็นจริง แสดงออกถึงความตั้งใจ และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

แนวปฏิบัติที่ดี :

- ๒.๑ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต สุภาพ เรียบร้อย มีอัธยาศัยที่ดี
- ๒.๒ ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งต่างๆ ของบริษัทอย่างเคร่งครัด
- ๒.๓ อุทิศตนให้กับการทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ
- ๒.๔ ซื่อสัตย์ มั่นเพียร ปฏิบัติงานด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ มีความรับผิดชอบต่องาน ที่ได้รับมอบหมาย

๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

หลักการ :

พึงตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องชอบธรรม และกล้าแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

แนวปฏิบัติที่ดี :

- ๓.๑ ตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง ยึดประโยชน์ขององค์กรเป็นหลัก โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างถูกต้องชอบธรรม
- ๓.๒ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ความสามารถ และทักษะในการดำเนินงานโดยยึดมั่นในความถูกต้องเที่ยงธรรม และถูกต้องตามหลักกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ
- ๓.๓ ไม่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและมีจิตสาธารณะ

หลักการ :

พึงปฏิบัติหน้าที่และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว พึงรักษาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยโดยไม่กระทำการใดๆ ที่จะทำให้อาจารย์มหาวิทยาลัยสูญเสียประโยชน์ ไม่เบียดบังผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยไปเป็นประโยชน์ของตนเอง รวมทั้งตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน

แนวปฏิบัติที่ดี :

๔.๑ ไม่ประพฤติดนโดยการใช้อำนาจหรือแนะนำให้ใช้ช่องว่างของกฎหมาย รวมถึงข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย เพื่อหาผลประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น อันจะทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายหรือไม่ได้รับประโยชน์จากการกระทำนั้น และต้องดำเนินการสั่งการหรือรายงานให้เกิดการแก้ไขช่องว่างดังกล่าวโดยเร็ว

๔.๒ ไม่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

๔.๓ ไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาผลประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม ตลอดจนไม่ให้หรือรับของขวัญ ของกำนัลหรือประโยชน์อื่นใดแก่/จากผู้อื่น เพื่อประโยชน์ต่างๆ อันอาจเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยาหรือการให้ตามประเพณี

๔.๔ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

๔.๕ ต้องปฏิบัติตามแนวทางการป้องกันการเรียกรับ หรือยอมที่จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือยอมให้ผู้อื่นเรียกรับ หรือยอมที่จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแทนตน และการให้ขอให้หรือรับว่าจะให้ หรือยอมให้ผู้อื่นให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐอันเป็นการกระทำฝ่าฝืนกฎหมาย

๔.๖ มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และไม่กระทำการใดๆ ที่ส่งผลเสียหายต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรอย่างร้ายแรง

๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน**หลักการ :**

พึงปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงเป้าหมาย ประโยชน์ และการให้ความสำคัญในการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก

แนวปฏิบัติที่ดี :

๕.๑ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเสียสละ ทุ่มเทศติปัญญา ความรู้ความสามารถให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

๕.๒ มุ่งมั่นในการรักษามาตรฐานในการดำเนินงาน และปรับปรุงพัฒนาผลงาน/กระบวนการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพอยู่เสมอ

๕.๓ ทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยมนุษยสัมพันธ์อันดี ไม่ปิดบังข้อมูลที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ไม่รายงานข้อมูลที่เป็นเท็จ และไม่นำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็นผลงานของตน

๕.๔ ใช้และรักษาสินทรัพย์ของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

๕.๕ จะไม่นำข้อมูลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไปเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัย

๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

หลักการ :

ยึดมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นธรรม มีความเสมอภาค ตลอดจนการตัดสินใจดำเนินการใดๆ อย่างมีเหตุผล ไม่เลือกปฏิบัติ

แนวปฏิบัติที่ดี :

๖.๑ ฟังปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งไม่นำความรู้สึกส่วนตัวมาใช้ในการตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องต่าง ๆ

๖.๒ รับฟังข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ตลอดจนข้อร้องเรียนต่าง ๆ ด้วยใจเป็นธรรมและมีความพร้อมในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

หลักการ :

ตระหนักและประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี รักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงและภาพลักษณ์อันดีงามขององค์กร รวมทั้งประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

แนวปฏิบัติที่ดี :

๗.๑ เป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

๗.๒ เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นพลเมืองดี เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

๗.๓ ไม่ประพฤติปฏิบัติตนอันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของตำแหน่งหน้าที่

๗.๔ ประพฤติปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งต่อตนเองและเพื่อนร่วมงาน

๗.๕ รักษาและเสริมสร้างความรักความสามัคคีระหว่างบุคคลระหว่างหมู่คณะ ฟังทำงานเป็นทีม และช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสิ่งที่ควร

๘) ต้องสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วางตัวเป็นกลางทางการเมือง เคารพ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ใช้สิทธิทางการเมืองในระดับต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

หลักการ :

เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่วางแนวปฏิบัติในการดำเนินภารกิจ และกิจกรรมทางกฎหมาย ทางสังคมของประชาชนให้เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย

แนวปฏิบัติที่ดี :

๘.๑ ประพฤติตนเป็นไปตามครรลองของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย

๘.๒ วางตัวเป็นกลางทางการเมืองและเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น

๘.๓ สนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ใช้สิทธิทางการเมืองในระดับต่างๆ

๙) ต้องประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย
อีกทั้งตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

หลักการ :

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มุ่งให้เป็นสถาบันการศึกษา
ที่จะช่วยส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย

แนวปฏิบัติที่ดี :

๙.๑ เป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย

๙.๒ ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

หมวดที่ ๕

จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน

นอกเหนือจากมาตรฐานทางจริยธรรมที่นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร
ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียนของมหาวิทยาลัย ต้องยึดถือและปฏิบัติตามแล้ว ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ยังต้องปฏิบัติตาม
ประมวลจริยธรรมที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ดังนี้

๑) จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๒) ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่

(๓) ไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

(๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและเป็นกลาง

(๕) รักษาและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุมและมติของที่ประชุมโดยเคร่งครัด

(๖) รับฟังและเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

(๗) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่

(๘) ดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ตัวอย่างพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติ

ในการประชุมสภามหาวิทยาลัย นาย ก. ซึ่งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยในการดำเนินการประชุมอย่างเคร่งครัด โดยหากมีกรรมการคนใดประสงค์แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม นาย ก. จะต้องรับฟังและเปิดโอกาสให้บุคคลดังกล่าวได้แสดงความคิดเห็นของตน โดยจะต้องไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการแทรกแซงหรือขัดขวางมิให้บุคคลดังกล่าวแสดงความคิดเห็นของตน การที่นาย ก. ไม่อนุญาตให้กรรมการแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ถือได้ว่าเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมของนายกสภา ในข้อ (๕) และ (๖) (ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ.๒๕๖๕ ข้อ ๙ (๓) (๔))

๒) จริยธรรมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
 (๒) ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่
 (๓) ไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

(๔) แสดงความคิดเห็นโดยสุจริต

(๕) รักษาและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุม และมติของที่ประชุมโดยเคร่งครัด

(๖) รับฟังการแสดงความคิดเห็นของผู้อื่นในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

(๗) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่

(๘) ดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ตัวอย่างพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติ

นาย ข. กรรมการสภามหาวิทยาลัย ไม่เข้าประชุมสภามหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ ถือเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในข้อ (๕) และ (๗) (ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ.๒๕๖๕ ข้อ ๑๑ (๒) (๔))

๓) จริยธรรมของผู้บริหาร

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
 (๒) ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่
 (๓) ไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นธรรม และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

(๕) มีความรับผิดชอบในผลที่เกิดจากการตัดสินใจและการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(๖) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

(๗) วางตนและปฏิบัติให้เหมาะสม ทั้งในและนอกเวลาทำการเพื่ออํารังไว้ซึ่งเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

(๘) มีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบและอาจมีผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(๙) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติตามจริยธรรมของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด
ตัวอย่างพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติ

นาย ก. อธิการบดีมีคำสั่งอนุมัติให้นาย ข. เบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับประเทศไทยในอัตราสามเท่าของเงินเพิ่มพิเศษ แม้ต่อมาจะมีกฎหมายใหม่ใช้บังคับให้ปรับลดอัตราลงเหลือเพียงหนึ่งเท่าครึ่งของเงินเพิ่มพิเศษ นาย ก. ก็ยังยืนยันคำสั่งเดิมที่ไม่ปรับลด ส่งผลให้คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเฉพาะส่วน ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ทั้งยังเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมอันเป็นจริยธรรมของผู้บริหารในข้อ (๕) และ (๘) (ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และผู้เรียน พ.ศ.๒๕๖๕ ข้อ ๑๓ (๕) (๘)) (คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดง ที่ พ.๘/๒๕๕๗)

๔) จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงาน

▪ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักในการปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมในการศึกษาแก่ผู้เรียนอย่างเท่าเทียม

(๒) อบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ทักษะให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ

(๓) ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ทั้งกาย วาจา ใจ

(๔) ไม่กระทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของผู้เรียน

(๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นการรับสินจ้างจากผู้เรียนในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติและไม่ให้ผู้เรียนกระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๖) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมอยู่เสมอ

(๗) ศรัทธาในอาชีพของตน

(๘) ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

(๙) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

(๑๐) มีความรับผิดชอบทั้งผลที่เกิดจากการตัดสินใจและการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(๑๑) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๑๒) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า ระมัดระวังมิให้เสียหาย หรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๑๓) ตระหนักและประพฤติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของตน

(๑๔) อุทิศความรู้ ความสามารถในวิชาชีพของตนเพื่อสาธารณประโยชน์

▪ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีจริยธรรมต่อวิชาชีพของตน ดังนี้

(๑) ตระหนักและประพฤติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของตน

(๒) อุทิศความรู้ ความสามารถในวิชาชีพของตนเพื่อสาธารณประโยชน์

(๓) เรียนรู้เพื่อปรับปรุง เพิ่มพูน ความสามารถของตน เพื่อผดุงไว้ซึ่งคุณค่าและเกียรติศักดิ์ ของวิชาชีพ

(๔) ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ หรือไม่แสดงตนว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ทางปัญญาโดยที่ตนมิได้ทำขึ้นเอง

(๕) รับและปฏิบัติงานในขอบเขตที่ตนมีความสามารถ

(๖) ศรัทธาในวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพของตน

(๗) รักษาความลับของมหาวิทยาลัยและความลับอื่นที่ได้มาจากปฏิบัติหน้าที่หรือจากผู้มาติดต่อ ส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรมหรือการตรวจสอบ ตามที่กฎหมายกำหนด และปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

▪ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ให้ความเคารพนับถือ และให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชา

(๒) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการตามหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถ

(๓) ต้องไม่รายงานความเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และหรือปกปิดข้อความอันควรต้องแจ้งให้ทราบ

- ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักในการปฏิบัติตนต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ดังนี้
 - (๑) ให้เกียรติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
 - (๒) ปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักความยุติธรรมและเมตตาธรรมรับฟังความคิดเห็น ไม่กลั่นแกล้งผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาและพึงส่งเสริมความสามัคคีของผู้ใต้บังคับบัญชา
 - (๓) ดูแลเอาใจใส่การปฏิบัติหน้าที่และสั่งการผู้ใต้บังคับบัญชาตามความเหมาะสม
 - (๔) สร้างขวัญและกำลังใจตามสมควร เพื่อให้เกิดศักยภาพในการปฏิบัติงานของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
- ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักในการปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงาน ดังนี้
 - (๑) มีความสามัคคี ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในส่วนของงานของตนเองทั้งในด้านการทำงานการแก้ปัญหาาร่วมกัน และการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาส่วนงานของตนเอง
 - (๒) ช่วยเหลือเกื้อกูล ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดความสมานฉันท์ต่อผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
 - (๓) ให้เกียรติและปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์อันดี
- ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักในการปฏิบัติตนต่อผู้เรียนและผู้รับบริการ ดังนี้
 - (๑) ให้คำแนะนำหรือสอนผู้เรียนหรือผู้รับบริการอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อผู้เรียนหรือผู้รับบริการอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
 - (๒) ไม่แนะนำ สอนหรืออบรมผู้เรียนหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน
 - (๓) ประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ ทั้งกาย วาจา และจิตใจ
 - (๔) ละเว้นการกระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งทางกายและวาจา หรือมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับผู้เรียนหรือผู้รับบริการที่มีใจคู่สมรสของตน
 - (๕) ละเว้นการเปิดเผยความลับของผู้เรียนหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน หรือความไว้วางใจที่มีต่อตนโดยมิชอบ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เรียนหรือผู้รับบริการ
 - (๖) ไม่พบผู้เรียนหรือผู้รับบริการตามลำพังในสถานที่หรือเวลาที่ไม่เหมาะสม โดยไม่มีเหตุอันสมควรซึ่งอาจนำไปสู่การล่วงละเมิดทางเพศได้
- ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักในการปฏิบัติตนต่อประชาชน ดังนี้
 - (๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
 - (๒) ให้บริการประชาชนอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของตน จะต้องชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อส่วนงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

(๓) ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่

(๔) ไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด

ตัวอย่างพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติ

น.ส.เอ นักวิชาการเงินและบัญชี ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ทำหน้าที่ในการเบิกจ่ายเงินกองทุนของมหาวิทยาลัยให้กับนักวิจัยเพื่อใช้จ่ายในโครงการวิจัย เมื่อมหาวิทยาลัยอนุมัติให้จ่ายเงินแก่นักวิจัยปรากฏว่า น.ส.เอ กลับนำเงินดังกล่าวฝากเข้าบัญชีธนาคารของตนเองเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยไม่ได้ส่งเงินให้นักวิจัยทันทีที่ได้รับเงินหรือในเวลาที่เหมาะสม ทำให้นักวิจัยไม่ได้รับเงินไปใช้ในโครงการวิจัยก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักวิจัยและมหาวิทยาลัย ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้งยังเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงาน*ในการปฏิบัติตนในข้อ (๙) และ (๑๓)* (ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายคณบดีมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ.๒๕๖๕ ข้อ ๑๕ (๑) (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๓๔/๒๕๕๗)

๕) จริยธรรมของผู้เรียน

(๑) รักษาวินัยของผู้เรียนและปฏิบัติตามกฎ คำสั่ง ประกาศ ระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยทุกประการอย่างเคร่งครัด

(๒) ปฏิบัติตามกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทย

(๓) รักษาไว้ซึ่งความสามัคคีระหว่างกัน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประพฤติตนเป็นสุภาพชนและรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

(๔) เชื่อฟังคำสั่งเตือน คำแนะนำหรือคำสั่งของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

(๕) แต่งกายให้สุภาพ เหมาะสมแก่กาลเทศะ และหรือเครื่องแต่งกายของผู้เรียนเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาเกียรติของมหาวิทยาลัย

(๖) เคารพและให้เกียรติต่อผู้อื่นและผู้เรียนด้วยกันตามแบบจารีตประเพณีของสังคมไทย

(๗) ช่วยดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเสียขวัญงูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๘) ไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ตัวอย่างพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติ

กลุ่มนิสิตชั้นปีที่ ๓ ได้นำนิสิตชั้นปีที่ ๑ ไปจัดกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ภายนอกมหาวิทยาลัย โดยมีได้รับการอนุมัติจากคณบดี ซึ่งในการทำกิจกรรมรับน้องดังกล่าวได้มีการบังคับ ชมขู่ และทำร้ายร่างกายนิสิตชั้นปีที่ ๑ ด้วยการให้วิดพื้น ลูกนั่ง ขกต้อยหน้าอก ตะหน้าขา ใช้เทียนหยดใส่ร่างกาย

พฤติการณ์ดังกล่าวถือเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนประกาศมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ และเป็นการทำความผิดวินัยนิสิต อีกทั้งยังเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมของผู้เรียนในข้อ (๑) (๒) (๓) และ (๖) (ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายคณามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ.๒๕๖๕ ข้อ ๔๕) (คำพิพากษาศาลปกครองกลาง ที่ ๓๖๓-๓๖๖/๒๕๖๓)

หมวดที่ ๒

กลไกการตรวจสอบ การพิจารณาดำเนินการทางจริยธรรม และการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

เมื่อมีข้อร้องเรียนหรือความประพฤติที่อาจเข้าข่ายฝ่าฝืนจริยธรรม ให้หัวหน้าส่วนงานดำเนินการสืบหาข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบพิจารณา หากเห็นสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาก็คได้

เมื่อผู้มีอำนาจหรือคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อร้องเรียนดังกล่าวไม่มีมูลว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนจริยธรรม ให้ยุติเรื่อง แต่หากเห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏอาจฝ่าฝืนจริยธรรม ให้คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงดำเนินการสอบสวนต่อไปและมีคำวินิจฉัย ทั้งนี้ให้มีอำนาจวินิจฉัยความผิดทางจริยธรรมด้วย

ในกรณีที่เห็นว่ามี การกระทำที่เป็นความผิด ให้คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงกำหนดโทษทางจริยธรรมและเสนอคำวินิจฉัยต่อคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมพิจารณาต่อไป ซึ่งคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมพิจารณาอาจมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง หรือให้คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงทบทวนคำวินิจฉัย หรือมีมติยืนยันตามความเห็นของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงและเสนออธิการบดีมีคำสั่งลงโทษต่อไป แล้วแต่กรณี

การพิจารณาดำเนินการทางจริยธรรม มี ๒ กรณี ได้แก่

๑. กรณีนายคณามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี กระทำผิดจริยธรรม ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและดำเนินการตามสมควร

๒. กรณีผู้บริหาร (ยกเว้นอธิการบดี) ผู้ปฏิบัติงาน และผู้เรียน กระทำผิดจริยธรรม ให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมเสนออธิการบดีพิจารณาโทษทางจริยธรรมและมีคำสั่งต่อไป

อนึ่ง เมื่อมีคำสั่งลงโทษทางจริยธรรมแล้ว ไม่ให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอีก และในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยแล้ว ห้ามมิให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางจริยธรรมในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

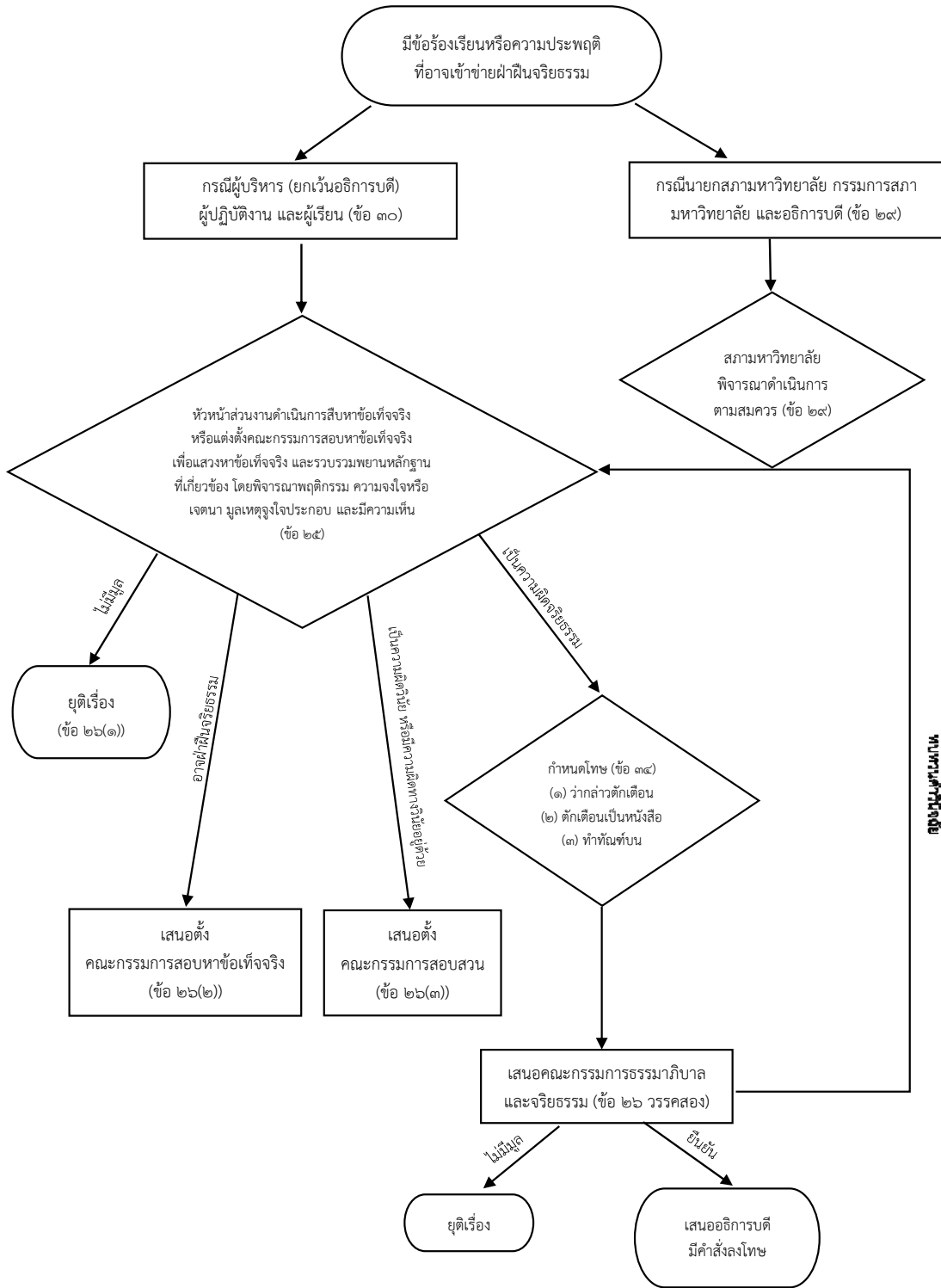
หมวดที่ ๗**การลงโทษและการอุทธรณ์**

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ.๒๕๖๕ ได้กำหนดโทษทางจริยธรรมไว้ ๓ ประการ ได้แก่

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ตักเตือนเป็นหนังสือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

ทั้งนี้ หากผู้ถูกลงโทษไม่เห็นพ้องด้วยกับผลการพิจารณา สามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งการลงโทษทางจริยธรรมโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยได้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ขั้นตอนการตรวจสอบและการดำเนินการทางจริยธรรม

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ

มาตรฐานทางจริยธรรม

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในฝ่ายบริหาร แต่ไม่หมายความรวมถึง หน่วยงานตุลาการของรัฐสภา องค์การอิสระ ศาล และ องค์การอัยการ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่น
ในหน่วยงานของรัฐ

“องค์กรกลางบริหารงานบุคคล” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
และคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น รวมทั้ง
คณะกรรมการกลางบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐในฝ่ายบริหาร และคณะกรรมการมาตรฐาน
การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม
มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

มาตรฐานทางจริยธรรมและประมวลจริยธรรม

มาตรา ๕ มาตรฐานทางจริยธรรม คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม
ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย

- (๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ
การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่
- (๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
- (๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
- (๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรม
ของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับสภาพคุณงาม
ความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือสำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินใจความถูกต้อง การปฏิบัติที่ควรกระทำ
หรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการกระทำความดีและละเว้นความชั่ว

มาตรา ๖ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ในกรณีที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่รับผิดชอบ ให้องค์กรต่อไปนี้เป็นผู้จัดทำประมวลจริยธรรม

(๑) คณะรัฐมนตรี สำหรับข้าราชการการเมือง

(๒) สภากลาโหม สำหรับข้าราชการทหารและข้าราชการพลเรือนกลาโหม

(๓) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำหรับผู้บริหารและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๔) คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน สำหรับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และผู้ปฏิบัติงานขององค์การมหาชน

ในกรณีที่มีปัญหาว่าองค์กรใดเป็นผู้จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทใด ให้ ก.ม.จ. เป็นผู้มีความวินิจฉัย

ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐอาจจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมเพื่อใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นเพิ่มเติมจากประมวลจริยธรรมให้เหมาะสมแก่ภารกิจที่มีลักษณะเฉพาะของหน่วยงานของรัฐนั้นด้วยก็ได้

การจัดทำประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนดตามมาตรา ๑๔ ด้วย

มาตรา ๗ เพื่อให้การจัดทำประมวลจริยธรรมในภาครัฐมีมาตรฐานทางจริยธรรมในระดับเดียวกัน ในการจัดทำประมวลจริยธรรมขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลของศาลหรือองค์กรอัยการ องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงานตุลาการของรัฐสภาและองค์กรอิสระให้นำมาตรฐานทางจริยธรรมตามมาตรา ๕ ไปใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำประมวลจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบด้วย

หมวด ๒

คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ม.จ.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนที่ได้รับมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนห้าคน ได้แก่ ผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และสภากลาโหม อย่างละหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการ ก.พ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ก.พ. เป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของ ก.ม.จ. ก.ม.จ. อาจมีมติให้เชิญผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารงานรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชน หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณา หรือผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านจริยธรรมให้เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งคราวในฐานะกรรมการด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้ผู้ที่ได้รับเชิญและมาประชุมมีฐานะเป็นกรรมการสำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น

ให้สำนักงาน ก.พ. มีหน้าที่ปฏิบัติงานธุรการ งานประชุม งานวิชาการ การศึกษาหาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้แก่ ก.ม.จ. คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานที่แต่งตั้งโดย ก.ม.จ. รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์ ด้านการส่งเสริมจริยธรรม ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือด้านอื่นใดอันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ม.จ. โดยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการ หรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ พรรคการเมือง

(๗) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย หรือให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติ

(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือ ต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงาน ในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ

(๑๐) ไม่อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๑๑) ไม่เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง ติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙

(๔) ก.ม.จ. มีมติให้ออกจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ เท่าที่มีอยู่ เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนหรือผู้ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ ก.ม.จ. ประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๓ ก.ม.จ. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรม และการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดแนวทางหรือมาตรการในการขับเคลื่อน การดำเนินกระบวนการรักษาจริยธรรม รวมทั้งกลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคล องค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือผู้บังคับบัญชานำไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล อย่างเป็นรูปธรรม

(๓) กำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมและยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม รวมทั้ง เสนอแนะมาตรการในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมแก่ หน่วยงานของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(๔) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม โดยอย่างน้อย ต้องให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรม และให้มีการ ประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น

(๕) ตรวจสอบรายงานประจำปีของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๙ (๓) และรายงานสรุปผลการดำเนินงานดังกล่าวเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๖) ติความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การประเมินผลตาม (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ม.จ. กำหนด โดยอาจจัดให้มีองค์กรภายนอกเข้าร่วมการประเมินผลด้วยก็ได้

มาตรา ๑๔ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรมตามมาตรา ๖ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๑๓ ให้ ก.ม.จ. มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เป็นระเบียบคู่มือ หรือแนวทางปฏิบัติเพื่อให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคล องค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง และหน่วยงานของรัฐ ใช้เป็นหลักเกณฑ์สำหรับการจัดทำประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรม รวมทั้งการกำหนดกระบวนการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการนี้ ให้ ก.ม.จ. มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่องค์กรกลางบริหารงานบุคคล องค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง และหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ปรากฏแก่ ก.ม.จ. ว่า การจัดทำประมวลจริยธรรมขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลหรือองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือข้อกำหนดจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐแห่งใดไม่สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรมหรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ม.จ. แจ้งให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคล องค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง และให้เป็นหน้าที่ขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล องค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือหน่วยงานของรัฐที่จะต้องดำเนินการโดยเร็ว

มาตรา ๑๕ ให้ ก.ม.จ. จัดให้มีการทบทวนมาตรฐานทางจริยธรรมตามมาตรา ๕ ทุกห้าปีหรือในกรณีที่มีความจำเป็นหรือสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ก.ม.จ. จะพิจารณาทบทวนในรอบระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้ โดยในการดำเนินการดังกล่าวให้เชิญผู้แทนจากองค์กรกลางบริหารงานบุคคลและองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง มาหารือร่วมกันด้วย

มาตรา ๑๖ การประชุม ก.ม.จ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.ม.จ. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทน ในกรณีที่ไม่มีรองประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ก.ม.จ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่ ก.ม.จ. มอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

หมวด ๓

การรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐ ในการนี้อาจมอบหมายให้ส่วนงานที่มีหน้าที่และภารกิจในด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล หรือที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล หรือคณะกรรมการและกลุ่มงานจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่แล้ว เป็นผู้รับผิดชอบก็ได้

(๒) ดำเนินกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ ฝึกอบรม และพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐ และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งกำหนดกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน

(๓) ทุกสิ้นปีงบประมาณ ให้จัดทำรายงานประจำปีตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนดเสนอต่อ ก.ม.จ. โดยให้หน่วยงานของรัฐเสนอรายงานประจำปีผ่านองค์กรกลางบริหารงานบุคคลหรือองค์กร ตามมาตรา ๖ วรรคสอง แล้วแต่กรณี เพื่อประเมินผลในภาพรวมของหน่วยงานของรัฐเสนอต่อ ก.ม.จ. ด้วย

มาตรา ๒๐ ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลแต่ละประเภทและองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง มีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินกระบวนการรักษาจริยธรรม และการประเมินผลการปฏิบัติ ตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจจัดหลักสูตรการฝึกอบรม การเผยแพร่ความเข้าใจ ตลอดจนการกำหนดมาตรการจูงใจเพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี และมาตรการที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงาน ของรัฐซึ่งมีพฤติกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม โดยอาจกำหนดมาตรการเพื่อใช้ในการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภะนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๑ เมื่อ ก.ม.จ. ได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ตามมาตรา ๑๔ แล้ว ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลและองค์กรตามมาตรา ๖ วรรคสอง จัดทำ ประมวลจริยธรรมให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่ ก.ม.จ. กำหนด

มาตรา ๒๒ บรรดาประมวลจริยธรรม กฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจริยธรรมของ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีผลใช้บังคับต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการกำหนดประมวลจริยธรรมหรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ จริยธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๖ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่า มาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำประมวลจริยธรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีมาตรฐานเดียวกัน สมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมีหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม กระบวนการรักษารับจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑
สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

<p>แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข</p>	
<p>ชื่อหน่วยงาน : ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข วัน/เดือน/ปี : ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒ หัวข้อ: พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ) พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒</p>	
<p>หมายเหตุ:</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล สุชาภา วรินทร์เวช (นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช) ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ วันที่ ๑๖ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒</p>	<p>ผู้อนุมัติรับรอง สุชาภา วรินทร์เวช (นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช) ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้า) วันที่ ๑๖ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒</p>
<p>ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่ พศวีร์ วัชรบุตร (นายพศวีร์ วัชรบุตร) นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ วันที่ ๑๖ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒</p>	

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการ

โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การจัดการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ
และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึง ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“การอุดมศึกษา” หมายความว่า การศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้และ
นวัตกรรม ผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“สถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า สถาบันที่จัดการอุดมศึกษาระดับปริญญาและ
ระดับต่ำกว่าปริญญาทั้งที่เป็นของรัฐและของเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของ
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ไม่อยู่
ในสังกัดของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

“สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวง” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐที่เป็นส่วนราชการที่อยู่ในสังกัดของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม

“มาตรฐานการอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะ
คุณภาพ และเกณฑ์อื่นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ข้อกำหนดขั้นต่ำของหลักสูตรการศึกษา
และข้อกำหนดขั้นต่ำของเกณฑ์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตาม
และประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน
และหน่วยงานอื่นของรัฐ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของฝ่ายนิติบัญญัติ
ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ องค์กรอัยการ หรือองค์กรอิสระ

“สถานนโยบาย” หมายความว่า สถานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย
และนวัตกรรมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยสถานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ
นวัตกรรมแห่งชาติ

“คณะกรรมการการอุดมศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการการอุดมศึกษา
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

“คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐาน
การอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม

“คณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม” หมายความว่า
คณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยสถานนโยบายการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ

“สำนักงานปลัดกระทรวง” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

“สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม” หมายความว่า
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยสถานนโยบาย
การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และแนวปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และแนวปฏิบัตินั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๕ การจัดการอุดมศึกษาต้องเป็นไปเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) พัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด

สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้

(๒) พัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะ

ที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

(๓) ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และต้องเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับทรัพยากรบุคคลของประเทศในการเข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้มีการศึกษาอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะในการประกอบอาชีพของบุคคลและการศึกษาตลอดชีวิต

มาตรา ๖ ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาความรู้ จัดการเรียนการสอน การวิจัยและ

การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่อื่นให้สอดคล้องกับมาตรา ๕

มาตรา ๗ รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาให้เหมาะสม

สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของสถาบันอุดมศึกษา และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา

นอกจากงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษา

พึงจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษานั้นเพื่อการบริหารงานสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาคุณภาพของการผลิตบัณฑิตและการวิจัยและนวัตกรรม

มาตรา ๘ คณะรัฐมนตรีอาจมีมติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐ

ที่ไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของรัฐมนตรีปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ เว้นแต่มาตรฐานการอุดมศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

หลักการของการจัดการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๑

หลักการทั่วไปในการจัดการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙ การจัดการอุดมศึกษาต้องเป็นไปตามหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) หลักความรับผิดชอบต่อสังคม

(๒) หลักเสรีภาพทางวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) หลักความเป็นอิสระ

(๔) หลักความเสมอภาค

(๕) หลักธรรมาภิบาล

(๖) หลักการอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐ เพื่อให้การจัดการอุดมศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ และเป็นไปตามหลักการตามมาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าว แนวปฏิบัตินั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้

ให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งเปิดเผยผลการดำเนินการตามแนวปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ประชาชนทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๒

หลักความรับผิดชอบต่อสังคม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ของชุมชน สังคม และประเทศ

ชุมชนและสังคมมีสิทธิติดตามและตรวจสอบสถาบันอุดมศึกษาตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒ สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาความรู้ให้ทันสมัย จัดการศึกษา ให้ตอบสนองต่อความต้องการกำลังคนของประเทศ จัดให้มีการวิจัย การสร้างสรรค์และพัฒนา นวัตกรรม รวมทั้งให้บริการทางวิชาการอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศ โดยรวม และเผยแพร่องค์ความรู้ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการในเรื่องต่าง ๆ ต่อสาธารณชน

สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียน คณาจารย์ และบุคลากร ได้เข้าถึงและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคมชนบท และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เพื่อสร้าง สำนึกรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓ สถาบันอุดมศึกษาพึงเป็นแบบอย่างให้แก่สังคมในการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานส่วนที่ ๓ การกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หลักเสรีภาพทางวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔ เสรีภาพทางวิชาการในการศึกษาวิจัย ในการเรียนการสอน และการแสดงความคิดเห็นทางวิชาการตามหลักวิชา ย่อมได้รับความคุ้มครอง แต่การใช้เสรีภาพนั้นต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย หน้าที่ของปวงชนชาวไทย และศีลธรรมอันดีของประชาชน และต้องเคารพและไม่ปิดกั้นความเห็นต่างของบุคคลอื่น

การปิดกั้น คุกคาม ครอบงำ หรือจำกัดการใช้เสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีกลไกที่เหมาะสมในการประกัน การให้ความช่วยเหลือ และความคุ้มครองแก่บุคคลผู้ใช้เสรีภาพตามมาตรา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หลักความเป็นอิสระ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕ สถาบันอุดมศึกษาย่อมมีอิสระในการจัดการเรียนการสอน การศึกษาวิจัย การบริหารวิชาการ การบริหารงานบุคคล การเงิน งบประมาณ และทรัพย์สิน โดยมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและขจัดการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการอุดมศึกษา การควบคุมและกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาจะกระทำได้เฉพาะที่จำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชนหรือประเทศเป็นส่วนรวม และเท่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๖ สภาวิชาชีพจะออกข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์เพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพโดยมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวกายการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หลักความเสมอภาค

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด

มาตรการที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรค ส่งเสริม หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับผู้อื่น มิใช่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๘ สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสรรงบประมาณหรือรายได้ตามสมควร เพื่อเป็นทุนการศึกษาให้แก่ผู้เรียนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่ สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดและประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป

ส่วนที่ ๖

หลักธรรมาภิบาล

มาตรา ๑๙ สถาบันอุดมศึกษาและบุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีระบบควบคุมภายในและระบบการตรวจสอบที่มี ประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและขจัดการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ

มาตรา ๒๐ สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีประมวลจริยธรรมของนายกสภา สถาบันอุดมศึกษา กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา และผู้เรียน โดยมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๑ นายกษสภาสถาบันอุดมศึกษาและกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ต้องเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีธรรมาภิบาล ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการธรรมาภิบาล และจริยธรรม และคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง จากบุคคลซึ่งเป็นกลางและได้รับการยอมรับ อย่างกว้างขวาง เพื่อทำหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับว่าด้วยธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๒๒ สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดพันธกิจที่มีต่อผู้เรียน บุคลากร สังคม และประเทศโดยรวมอย่างเป็นรูปธรรม และประกาศต่อสาธารณชนเพื่อให้รับทราบกันอย่างกว้างขวาง สถาบันอุดมศึกษาและบุคลากรต้องยึดถือและปฏิบัติตามพันธกิจที่ประกาศตาม วรรคหนึ่ง

การกำหนดพันธกิจตามมาตรานี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องรับฟังความคิดเห็นของ ผู้มีส่วนได้เสียและปรับปรุงพันธกิจดังกล่าวให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศ เป็นระยะ ทั้งนี้ ตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

หมวด ๓

ประเภทและกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมกำกับ รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดประเภท ของสถาบันอุดมศึกษาก็ได้

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน ประเมินคุณภาพ กำกับดูแล และจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันอุดมศึกษา รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้จัดสถาบันอุดมศึกษา เป็นกลุ่มได้ โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย พันธกิจ ยุทธศาสตร์ ศักยภาพ และผลการดำเนินการที่ผ่านมา

ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่ม โดยต้องกำหนดมาตรการส่งเสริม สนับสนุน ประเมินคุณภาพ กำกับดูแล และจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับการจัดกลุ่มดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศให้สถาบันอุดมศึกษากลุ่มใดมีพันธกิจหลักในการให้การศึกษาอบรมทักษะอาชีพขั้นสูงเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถาบันอุดมศึกษากลุ่มนั้นย่อมได้รับความสนับสนุนเป็นพิเศษจากรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การจัดสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลุ่มและการกำหนดมาตรการตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและการให้ความสนับสนุนเป็นพิเศษตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษาอาจประกาศกำหนดให้จัดกลุ่มส่วนราชการหรือกลุ่มส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาใดสถาบันอุดมศึกษาหนึ่งเพื่อดำเนินการตามมาตรานี้ก็ได้

มาตรา ๒๕ การกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาต้องกำหนดให้สอดคล้องกับประเภทและกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษาตามหมวดนี้

หมวด ๔

หน้าที่และอำนาจของสถาบันอุดมศึกษา

ส่วนที่ ๑

หน้าที่และอำนาจ

มาตรา ๒๖ สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดการศึกษา
- (๒) การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม
- (๓) การบริการวิชาการแก่สังคม
- (๔) การทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- (๕) หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และสนองต่อความจำเป็นและความต้องการของประเทศในด้านต่าง ๆ การส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ให้แก่ประเทศ การพัฒนากำลังคนของประเทศ และการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่ประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และมีพลเมืองที่มีคุณภาพ

การดำเนินการตาม (๒) โดยใช้งบประมาณแผ่นดินต้องสอดคล้องกับแนวทางที่สภานโยบายกำหนด

มาตรา ๒๗ สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการให้คณาจารย์และบุคลากรอื่นมีความรู้เท่าทันความก้าวหน้าทางวิชาการในโลก พัฒนาการเรียนการสอน การวิจัยให้ทันสมัยสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ ความเปลี่ยนแปลงของโลก สังคม และเทคโนโลยี และส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตผลงานทางวิชาการในระดับชาติและระดับนานาชาติ

มาตรา ๒๘ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน นำความรู้ ผลงานวิจัย หรือนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำความรู้ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ให้กับประเทศ

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดมาตรการใด ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง รวมถึงการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการประกอบธุรกิจใหม่

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง สถาบันอุดมศึกษาจะให้บุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง นำความรู้ ผลการวิจัย หรือนวัตกรรมตามวรรคหนึ่งไปใช้โดยมีหรือไม่มีประโยชน์ตอบแทนก็ได้ หรือจะร่วมดำเนินการกับผู้ประกอบการ หรือเป็นผู้ดำเนินการ โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้ประกอบการก็ได้

รายได้ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ได้รับมาจากการดำเนินการตามมาตรานี้ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๙ สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนของสถาบันอุดมศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะปฏิเสธไม่รับผู้สมัครผู้ใดที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาไม่สูงกว่าระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เพราะเหตุที่ไม่มีเงินชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาเนื่องมาจากการขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง หรือจะให้ผู้เรียนยุติหรือพักสภาพผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษานั้นเพราะเหตุดังกล่าวมิได้

ส่วนที่ ๒ การจัดการศึกษา

มาตรา ๓๐ การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาขึ้นใหม่ต้องคำนึงถึงเหตุผล ความคุ้มค่า และความจำเป็นของประเทศ รวมทั้งการขยายโอกาสทางการศึกษา

การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาขึ้นใหม่ตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นไปเพื่อการพาณิชย์ในการแสวงหากำไรจากการจัดการเรียนการสอน

ห้ามมิให้นำกิจการการอุดมศึกษาของผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไปดำเนินการออกหลักทรัพย์เพื่อเสนอขายต่อประชาชนเพื่อการระดมทุน หรือนำหุ้นหรือหลักทรัพย์อื่นของสถาบันอุดมศึกษาไปจดทะเบียนหรือซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์หรือศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ ทั้งนี้ ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๓๑ หลักสูตรการศึกษาที่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะอนุมัติเพื่อให้เปิดสอนได้ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าข้อกำหนดขั้นต่ำด้านคุณภาพที่คณะกรรมการมาตรฐานการศึกษา กำหนด และต้องมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน พัฒนาวิชาชีพหรือทักษะอาชีพขั้นสูง หรือ การค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และเพื่อพัฒนาสังคม

สถาบันอุดมศึกษาพึงจัดให้มีหลักสูตรการศึกษาหรือการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายจนถึงระดับปริญญา ซึ่งอาจเป็นการศึกษาแบบชุดการเรียนรู้ การศึกษาตลอดชีวิต การศึกษานอกเวลางาน เพื่อพัฒนาศักยภาพและทักษะการทำงานของบุคคลในทุกช่วงวัย

การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการทำให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเป็นหลักจะกระทำมิได้ ในกรณีที่คณะกรรมการมาตรฐานการศึกษาเห็นว่าการจัดการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาใด มีลักษณะดังกล่าว ให้สั่งสถาบันอุดมศึกษาให้แก้ไขหรือยุติการกระทำดังกล่าว

มาตรา ๓๒ สถาบันอุดมศึกษาต้องให้การศึกษาย่างเต็มที่กับผู้เรียน โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเป็นเลิศทั้งในด้านวิชาการหรือวิชาชีพ และเป็นคนดีของสังคม

สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศ

ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๓๓ เพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา ให้รัฐสนับสนุนระบบสารสนเทศทางการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน เพื่อความเท่าเทียมในการเข้าถึงสารสนเทศทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๓๔ สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและของเอกชนอาจร่วมมือกันในการจัดการศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม และในด้านอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ

ความร่วมมือตามวรรคหนึ่งหมายความรวมถึงการใช้บุคลากรร่วมกัน การร่วมกันออกค่าใช้จ่าย การใช้ทรัพยากรร่วมกัน หรือความร่วมมืออย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ สถาบันอุดมศึกษาพึงสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติงานจริง และเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะอื่นให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดทำข้อตกลงร่วมกับหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ในการจัดหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษา และอีกส่วนหนึ่งในสถานประกอบการของหน่วยงานดังกล่าว

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง สถาบันอุดมศึกษาอาจอนุญาตให้บุคลากรและผู้เรียนไปปฏิบัติงานในหน่วยงานดังกล่าวได้ ตามระเบียบที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๓๖ หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานภาคเอกชนที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการตามมาตรา ๓๕ อาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนด้านวิชาการและทรัพยากรตามสมควรแก่กรณี

(๒) ได้รับการเชิดชูเกียรติ

(๓) สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

(๔) สิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

การอุดมศึกษา

ส่วนที่ ๓

การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม

มาตรา ๓๗ การวิจัยและการสร้างนวัตกรรมจะต้องสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของประเทศ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาและแก้ปัญหาของประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรมและเพื่อความเจริญงอกงามทางวิชาการ และต้องสอดคล้องกับแนวทางที่สถานนโยบายและคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมกำหนด

รัฐมีหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษาวิจัยตามวาระหนึ่งให้เป็นไปเพื่อการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศ

มาตรา ๓๘ ให้สถาบันอุดมศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดทำฐานข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ

มาตรา ๓๙ เพื่อส่งเสริมให้มีการนำผลการวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ประโยชน์ สถาบันอุดมศึกษาพึงสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในด้านการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม การบริหารการวิจัย การแลกเปลี่ยนบุคลากร การจัดตั้งกลุ่มวิจัยร่วม การแปลงผลงานวิจัยให้เป็นรูปธรรมระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นของรัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดตั้งนิติบุคคลหรือร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ประโยชน์ก็ได้

ส่วนที่ ๔

การบริการวิชาการแก่สังคม

มาตรา ๔๐ สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการให้บริการทางวิชาการ ให้คำปรึกษาทางวิชาการ และถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการสร้างนวัตกรรมแก่ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และสังคม เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สถาบันอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นที่พึ่งทางวิชาการของชุมชนและสังคม ต้องร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในการพัฒนาพื้นที่ที่ใกล้เคียงกับที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษานั้น หรือพื้นที่อื่นตามที่สถาบันอุดมศึกษาเห็นสมควร

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กับสังคม เพื่อสร้างเสริมจิตสำนึกสาธารณะในการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้เพื่อสร้างประโยชน์แก่ส่วนรวม

ส่วนที่ ๕

การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มาตรา ๔๑ สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยการอนุรักษ์ พิธีกรรม สืบสาน และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นและของชาติ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และบูรณาการการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและ กิจกรรมของผู้เรียน

หมวด ๕

ข้อมูลการอุดมศึกษา

มาตรา ๔๒ สถาบันอุดมศึกษาต้องเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษานั้นแก่สาธารณะ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนด้านการอุดมศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการอุดมศึกษา การวิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนการมีส่วนร่วมของสาธารณชน ในการตรวจสอบสถาบันอุดมศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ส่งข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและมาตรฐานการศึกษา การวิจัยและนวัตกรรม การให้บริการทางวิชาการ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องให้แก่กระทรวง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ ให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน และหน่วยงานภาคเอกชนตามลักษณะที่สภานโยบายประกาศกำหนด ส่งข้อมูลเกี่ยวกับการอุดมศึกษาและการอื่นที่เกี่ยวข้องให้แก่กระทรวงตามที่ได้รับร้องขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง สภานโยบายโดยข้อเสนอของกระทรวงอาจขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้เชื่อมโยงระบบข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐกับฐานข้อมูลการอุดมศึกษาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงมีหน้าที่จัดทำฐานข้อมูลการอุดมศึกษาของประเทศ โดยรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษา และการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภานโยบายกำหนด

การเปิดเผยข้อมูลตามความในส่วนี้ย่อมได้รับความคุ้มครอง และจะนำไปเป็นเหตุในการฟ้องร้องดำเนินคดีใด ๆ มิได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานหมวด ๖ การกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทรัพยากรอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานส่วนที่ ๑ การกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การจัดสรรทรัพยากรในการจัดการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๕ การทำคำขอและการจัดสรรงบประมาณสำหรับการอุดมศึกษา ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) งบบุคลากรซึ่งเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวง ให้สถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวทำคำขอเสนอต่อสำนักงานงบประมาณโดยตรง และให้สำนักงานงบประมาณจัดสรรงบประมาณให้เต็มตามกรอบอัตรากำลังบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวงแต่ละแห่ง

(๒) งบดำเนินงานและงบรายจ่ายอื่นซึ่งเป็นงบประจำ รวมทั้งงบลงทุนอื่นที่ไม่ใช่งบลงทุนตาม (๓) ให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวงทำคำขอเสนอต่อสำนักงานงบประมาณโดยตรง และให้สำนักงานงบประมาณจัดสรรในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปหรืองบลงทุน แล้วแต่กรณี ให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวง เพื่อให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา โดยต้องคำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๓) งบลงทุนและงบเงินอุดหนุนเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา และการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ และเงินอุดหนุนจากกองทุน ส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยสถานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ เพื่อใช้ในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ การวิจัย และการสร้างนวัตกรรม

(๔) การจัดสรรเงินเข้ากองทุนให้กู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

การจัดสรรงบประมาณตาม (๓) ต้องทำข้อตกลงการพัฒนาการอุดมศึกษากับสำนักงานปลัดกระทรวง หรือข้อตกลงการวิจัยและนวัตกรรมกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แล้วแต่กรณี

การจัดสรรงบประมาณตาม (๑) (๒) และ (๓) ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับ

มาตรา ๒๔ ด้วย

มาตรา ๔๖ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมและความสนับสนุนเป็นพิเศษอื่นให้แก่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สามารถดำเนินงานได้เกินกว่าเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยข้อเสนอของสถานนโยบาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสนับสนุนเงินงบประมาณเพิ่มเติม และความสนับสนุนเป็นพิเศษอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยข้อเสนอของสถานนโยบาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่เห็นสมควร คณะรัฐมนตรีโดยข้อเสนอร่วมกันของกระทรวง และกระทรวงการคลังอาจมีมติให้จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษาขึ้น เพื่อพัฒนาความเป็นเลิศ ของสถาบันอุดมศึกษา และส่งเสริมการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ

มาตรา ๔๘ คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดมาตรการทางการเงิน การคลัง และมาตรการอื่น เพื่อการระดมทรัพยากรมาพัฒนาการอุดมศึกษาได้

การกำหนดมาตรการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๙ เงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ส่วนที่ ๒

การจัดการทรัพยากรของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

มาตรา ๕๐ ให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษานั้น ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมาย ว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถาบันอุดมศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของ สถาบันอุดมศึกษา

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้มาโดยมีผู้ทูลให้ หรือโดยการ ซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ สถาบันอุดมศึกษานั้น

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ รวมทั้งผลประโยชน์ ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญา การซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ทำเนิการโดยใช้เงินงบประมาณ รายได้จากทรัพย์สินทางปัญญา ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยไม่ว่าจะมาจากแหล่งทุนใด ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

หมวด ๗

การควบคุมและกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๑ รัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวงให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา และให้สอดคล้องกับกฎหมาย นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนด้านการอุดมศึกษา และแผนด้าน วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศที่สภานโยบายกำหนด ตามกฎหมายว่าด้วยสภานโยบาย การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลและมติ คณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวง เป็นการเฉพาะ หลักการของ การจัดการอุดมศึกษาตามมาตรา ๙ รวมถึงการควบคุมมาตรฐานการศึกษา และการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ

ในกรณีที่มีปัญหาในการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวงที่ขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือการไม่ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลอย่างร้ายแรง หรือไม่เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างร้ายแรง หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี แจ้งสภาสถาบันอุดมศึกษาให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาไม่ดำเนินการ ดำเนินการล่าช้าเกินสมควร หรือไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ ให้รัฐมนตรีโดยข้อเสนอแนะและความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา แล้วแต่กรณี วินิจฉัยชี้ขาด สั่งให้กระทำการ ยับยั้ง หรือยุติการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวได้

ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวง เห็นว่าการวินิจฉัยชี้ขาดหรือการสั่งให้กระทำการ ยับยั้ง หรือยุติการดำเนินการตามวรรคสองมิชอบ ให้สามารถอุทธรณ์ต่อคณะรัฐมนตรีได้การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการดำเนินการตามคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้น เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี ในการดำเนินการตามวรรคนี้ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาให้ความเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรีก็ได้

การกำกับดูแลตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความเป็นอิสระ และความแตกต่างของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละประเภทและกลุ่มด้วย

มาตรา ๕๒ การกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำกับดูแลให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงกว่ามาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนด

หากปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาใดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษานั้นแก้ไขปรับปรุงภายในระยะเวลาที่กำหนด หากสถาบันอุดมศึกษาไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการให้สถาบันอุดมศึกษาแก้ไขการดำเนินการ หยุดการดำเนินการ หรือดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นต่อไป

มาตรา ๕๔ หลักสูตรการศึกษาที่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะอนุมัติเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนได้ จะต้องเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานการอุดมศึกษาที่รัฐมนตรีกำหนดโดยข้อเสนอแนะและความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรา ๕๕ เมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาตามมาตรา ๕๔ และได้แจ้งหลักสูตรการศึกษาดังกล่าวต่อสำนักงานปลัดกระทรวงแล้ว จึงจะเปิดสอนตามหลักสูตรการศึกษาดังกล่าวได้

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาที่จะต้องตรวจสอบหลักสูตรการศึกษาที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งว่าเป็นไปตามมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ หรือไม่ ในกรณี ที่เห็นว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาสั่งให้สถาบันอุดมศึกษา แก้ไขปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีจำเป็น เพื่อป้องกันความเสียหาย คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาจะสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาระงับ การดำเนินการตามหลักสูตรศึกษานั้นไว้ก่อนก็ได้

มาตรา ๕๖ ในการตรวจสอบหรือพิจารณาหลักสูตรของคณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษาตามมาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้ง หรือมอบหมายจากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา มีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการจัด การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

ในกรณีที่ปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาไม่จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาที่ได้ แจ้งตามมาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาแก้ไขภายใน ระยะเวลาที่กำหนด หากสถาบันอุดมศึกษาไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอัน สมควร ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ สถาบันอุดมศึกษาหยุดการดำเนินการหรือดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นต่อไป ในกรณีนี้เห็นสมควรจะสั่ง ไม่รับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาของหลักสูตรศึกษาก็ได้ แต่การไม่รับรองมาตรฐานดังกล่าว ไม่กระทบผู้สำเร็จการศึกษาไปก่อนแล้ว

การไม่รับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาตามวรรคสอง ให้ประกาศให้ประชาชนทราบ เป็นการทั่วไป

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้ตรวจสอบ และ การตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด

มาตรา ๕๗ ในการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาตามมาตรา ๕๖ ให้ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายจากคณะกรรมการ มาตรฐานการอุดมศึกษามีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถาบันอุดมศึกษาหรือสถานที่ใดซึ่งมีการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อ ประกอบการพิจารณา

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาหรือบุคคลซึ่งได้รับ แต่งตั้งหรือมอบหมายจากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลดังกล่าว แสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหนังสือแต่งตั้งหรือมอบหมายตามวรรคหนึ่งด้วย และให้ บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ให้บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานตาม ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาประกาศกำหนด

การจัดให้มีสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษามากกว่าหนึ่งแห่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาประกาศกำหนด และแจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวงทราบ

การจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงการจัดตั้งศูนย์บริการในการเรียนการสอน หรือการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เป็นการจัดให้มีการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาด้วย

มาตรา ๕๙ สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดการศึกษาโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือโดยวิธีอื่นได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยข้อเสนอแนะและความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบตามมาตรา ๕๖ ปรากฏว่าการจัดการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาใดในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษาดังกล่าว ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่ผู้เรียนรุ่นแรกจะสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรการศึกษานั้น

มาตรา ๖๑ เมื่อคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาได้ให้การรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาตามมาตรา ๖๐ แล้ว ให้แจ้งเรื่องดังกล่าวต่อองค์กรกลางบริหารงานบุคคลและสภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบ

มาตรา ๖๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด

มาตรา ๖๓ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรา ๖๒ เสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการประเมินต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา และให้สภาสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินดังกล่าวไปพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา และให้แจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวงทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าไม่อาจดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่งได้ เพราะการขาดแคลนงบประมาณหรือกำลังคน ให้สถาบันอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษารายงานเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๖๔ การประเมินคุณภาพภายนอกอาจประเมินโดยหน่วยงานต่างประเทศ
ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง หรืออาจประเมินโดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคเอกชน
หรือหน่วยงานในต่างประเทศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนดก็ได้

สถาบันอุดมศึกษาอาจเสนอให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ให้ความ
เห็นชอบให้หน่วยงานอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกก็ได้

มาตรา ๖๕ เมื่อหน่วยงานตามมาตรา ๖๔ ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอก
เสร็จสิ้นแล้ว ให้แจ้งผลการประเมินต่อสถาบันอุดมศึกษาและสำนักงานปลัดกระทรวงเพื่อทราบ
ในกรณีที่หน่วยงานต่างประเทศเป็นผู้ประเมิน ให้สถาบันอุดมศึกษาแจ้งผลการประเมินต่อสำนักงาน
ปลัดกระทรวงเพื่อทราบ

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าผลการประเมินที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง
คลาดเคลื่อนหรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง สถาบันอุดมศึกษาอาจทักท้วงไปยังหน่วยงานผู้ประเมินได้

และให้แจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงทราบด้วย

ให้ถือว่าการประเมินคุณภาพภายนอกตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการประเมินตาม
กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๖๖ ถ้าผลการประเมินตามมาตรา ๖๕ ปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาได้มีการ
จัดการศึกษาไม่เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาแจ้งให้
สถาบันอุดมศึกษานั้นดำเนินการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐาน
การอุดมศึกษาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด และ
ให้นำความในมาตรา ๕๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๗ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบ
ของที่ประชุมร่วมคณะกรรมการการอุดมศึกษาและคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ทำหน้าที่
พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๘

จำนวน องค์ประกอบ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่

กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๘ สถาบันอุดมศึกษาอาจอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการมาตรฐานการ
อุดมศึกษาตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง มาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๖๖
ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง การอุทธรณ์ไม่เป็น
เหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เว้นแต่คณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์จะให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ก่อน

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายใน
หกสิบวันนับแต่ที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๙ เพื่อประโยชน์ในการสร้างนวัตกรรมการอุดมศึกษา รัฐมนตรีอาจเสนอ
สถานโยบายเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้มีมติให้สถาบันอุดมศึกษาหรือส่วนงานในสถาบันอุดมศึกษา
จัดการศึกษาที่แตกต่างไปจากมาตรฐานการอุดมศึกษาได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภา
นโยบายกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาดำเนินการ
- (๒) ผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน
- (๓) การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- (๔) กลไกและมาตรการในการกำกับ และการประกันคุณภาพการศึกษา
- (๕) การตรวจสอบและติดตามประเมินผลโดยคณะผู้ประเมินผลอิสระ
- (๖) การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเมื่อครบระยะเวลาตาม (๑) แล้ว

ในระหว่างที่สถาบันอุดมศึกษาหรือส่วนงานในสถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาตาม
วรรคหนึ่ง มิให้นำมาตรฐานการอุดมศึกษามาใช้บังคับแก่การจัดการศึกษาดังกล่าว และให้ถือว่าการ
จัดการศึกษานั้นเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องแล้ว

ในกรณีที่สถานโยบายเห็นว่าการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งประสบความสำเร็จ
ให้แจ้งให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานการอุดมศึกษาในส่วนที่
เกี่ยวข้องต่อไป

มาตรา ๗๐ เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานการอุดมศึกษา หลักธรรมาภิบาล
และความซื่อสัตย์สุจริตทางวิชาการ ห้ามมิให้ผู้ใด จ้าง วาน ใ้ให้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้
ในการเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือเพื่อไปใช้ในการทำ
ผลงานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง
การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ หรือการให้ได้รับเงินเดือนหรือเงินอื่นในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้
ไม่ว่าจะมีประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

ห้ามมิให้ผู้ใดรับจ้างหรือรับดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ผู้อื่นนำผลงานนั้นไปใช้
ประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นการช่วยเหลือโดยสุจริตตามสมควร

หมวด ๘

การคุ้มครองผู้เรียน

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่มีการวินิจฉัยชี้ขาดหรือสั่งการตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือ
มีการสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาระงับการดำเนินการตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง หรือมีการไม่รับรอง
มาตรฐานการอุดมศึกษาของหลักสูตรการศึกษาตามมาตรา ๕๖ อันมีผลกระทบต่อการเรียนการสอน
หรือการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียน ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนดมาตรการ
เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานั้น หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ดำเนินการเพื่อแก้ไขและเยียวยาผู้เรียนที่
ได้รับผลกระทบด้วย

การดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่มีผลให้สภาสถาบันอุดมศึกษา
หรืออธิการบดีซึ่งเป็นผู้อนุมัติหรือรับผิดชอบในการดำเนินการอันเป็นเหตุให้เกิดผลตามวรรคหนึ่ง
พ้นจากความรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการ มาตรา ๗๒ ห้ามมิให้นายกสภาสถาบันอุดมศึกษา กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา
ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษา ใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยทุจริต ครอบงำให้ผู้เรียน
กระทำหรือไม่กระทำการใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานหมวด ๘ การกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทกำหนดโทษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา _____ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานส่วนที่ ๑ การกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โทษทางปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา _____ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๗๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ วรรคสาม ให้เพิกถอนใบอนุญาต
จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๗๔ หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานภาคเอกชนที่ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติ
ไม่ถูกต้องตามมาตรา ๔๓ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้กระทรวงมีหนังสือเตือนไปยังหัวหน้าหน่วยงาน
นั้นให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานภาคเอกชนที่ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่ง
ภายในเวลาที่กำหนด ให้ได้รับสภาพบังคับที่เป็นผลร้ายตามที่สภานโยบายประกาศกำหนดโดยข้อเสนอ
ของกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่ตามหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่งโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท และต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันอีกวันละ
ห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติตามที่กระทรวงร้องขอ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๒

โทษทางอาญา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยชี้ขาดหรือคำสั่งตามมาตรา ๕๑
วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๗๖ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตาม
มาตรา ๕๕ วรรคสอง อันเป็นที่สุด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน
หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๘ นายกสภาสถาบันอุดมศึกษา กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่การฝ่าฝืนมาตรา ๗๒ เป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่ครอบงำให้ผู้เรียนกระทำการในทางเพศ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

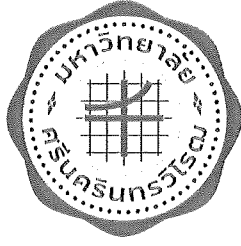
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๙ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งเกี่ยวกับการอุดมศึกษา ไม่ว่าจะออกตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา และกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๐ มาตรฐานการอุดมศึกษาซึ่งกำหนดขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษา แห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานการอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

หลักสูตรการศึกษาใดที่จัดการศึกษาตามมาตรฐานการอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นหลักสูตรการศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรม
ของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับ
พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา
๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมติสภามหาวิทยาลัย
ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕ ให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยประมวลจริยธรรม
ของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมที่สภามหาวิทยาลัย
แต่งตั้งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยหลักธรรมาภิบาล พ.ศ. ๒๕๖๔

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าหน่วยงานที่
มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่
มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกอง
หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ
ซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ผู้เรียน” หมายความว่า ผู้เข้าศึกษาตามหลักสูตรในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙
และให้รวมถึงหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๗

“จริยธรรม” หมายความว่า คุณธรรมที่แสดงออกทางกายและวาจาในลักษณะที่ดงามอันเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ของสังคม

ข้อ ๔ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและคำวินิจฉัยของนายกสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ในส่วนของนายกสภามหาวิทยาลัย ให้นายกสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

มาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๕ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เรียน ต้องรักษาและปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม อันเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบด้วย

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ต้องสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วางตัวเป็นกลางทางการเมือง เคารพ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ใช้สิทธิทางการเมืองในระดับต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๗ ต้องประพฤติและปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมไทย อีกทั้งตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ส่วนที่ ๑

จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ นายกสภามหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่

107

นายกสภามหาวิทยาลัยต้องไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดดังกล่าว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๙ จริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตและเป็นกลาง
- (๓) รักษาและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุมและมติของที่ประชุมโดยเคร่งครัด
- (๔) รับฟังและเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย
- (๕) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่
- (๖) อารังไว้ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

จริยธรรมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ กรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่

กรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดดังกล่าว ให้รายงานนายกสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๑ จริยธรรมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

- (๑) แสดงความคิดเห็นโดยสุจริต
- (๒) รักษาและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุม และมติของที่ประชุมโดยเคร่งครัด
- (๓) รับฟังการแสดงความคิดเห็นของผู้อื่นในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย
- (๔) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่
- (๕) อารังไว้ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๑๒ ผู้บริหารต้องปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่

ผู้บริหารต้องไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์

อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดดังกล่าว ให้รายงานผู้บังคับบัญชาสำหรับอธิการบดี ให้รายงานนายกสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๓ ผู้บริหารต้องยึดหลักในการปฏิบัติหน้าที่และต่อมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นธรรม และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) มีความรับผิดชอบในผลที่เกิดจากการตัดสินใจและการปฏิบัติหน้าที่ของตน
- (๓) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ
- (๔) วางตนและปฏิบัติให้เหมาะสม ทั้งในและนอกเวลาทำการเพื่อธำรงไว้ซึ่งเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย
- (๕) มีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบและอาจมีผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย
- (๖) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติตามจริยธรรมของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักในการปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมในการศึกษาแก่ผู้เรียนอย่างเท่าเทียม
- (๒) อบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ทักษะให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ
- (๓) ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ทั้งกาย วาจา ใจ
- (๔) ไม่กระทำความประพฤติที่ขัดต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของผู้เรียน
- (๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นการรับสินจ้างจากผู้เรียนในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ให้ผู้เรียนกระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ
- (๖) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมอยู่เสมอ
- (๗) ศรัทธาในอาชีพของตน
- (๘) ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- (๑๐) มีความรับผิดชอบทั้งผลที่เกิดจากการตัดสินใจและการปฏิบัติหน้าที่ของตน
- (๑๑) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่
- (๑๒) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า ระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๑๓) วางตนและปฏิบัติให้เหมาะสมทั้งในและนอกเวลาราชการ เพื่อธำรงไว้ซึ่งเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

(๑๔) มีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบและอาจมีผลกระทบต่อความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีจริยธรรมต่อวิชาชีพของตน ดังนี้

(๑) ตระหนักและประพฤติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของตน

(๒) อุทิศความรู้ ความสามารถในวิชาชีพของตนเพื่อสาธารณประโยชน์

(๓) เรียนรู้เพื่อปรับปรุง เพิ่มพูน ความสามารถของตน เพื่อผดุงไว้ซึ่งคุณค่าและเกียรติศักดิ์ของวิชาชีพ

(๔) ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ หรือไม่แสดงตนว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาโดยที่ตนมิได้ทำขึ้นเอง

(๕) รับและปฏิบัติงานในขอบเขตที่ตนมีความสามารถ

(๖) ศรัทธาในวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพของตน

(๗) รักษาความลับของมหาวิทยาลัยและความลับอื่นที่ได้มาจากปฏิบัติหน้าที่หรือจากผู้มาติดต่อส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรมหรือการตรวจสอบตามที่กฎหมายกำหนด และปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ให้ความเคารพนับถือ และให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชา

(๒) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการตามหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามข้อบังคับระเบียบ ประกาศของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถ

(๓) ต้องไม่รายงานความเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และหรือปกปิดข้อความอันควรต้องแจ้งให้ทราบ

ข้อ ๑๗ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักในการปฏิบัติตนต่อผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ให้เกียรติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

(๒) ปกครองผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักความยุติธรรมและเมตตาธรรมรับฟังความคิดเห็น ไม่กลั่นแกล้งผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาและพึงส่งเสริมความสามัคคีของผู้ใต้บังคับบัญชา

(๓) ดูแลเอาใจใส่การปฏิบัติหน้าที่และสั่งการผู้ใต้บังคับบัญชาตามความเหมาะสม

(๔) สร้างขวัญและกำลังใจตามสมควร เพื่อให้เกิดศักยภาพในการปฏิบัติงานของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๘ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) มีความสามัคคี ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในส่วนของตนเองทั้งในด้านการทำงาน การแก้ปัญหาาร่วมกัน และการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาส่วนงานของตนเอง

(๒) ช่วยเหลือเกื้อกูล ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดความสมานฉันท์ต่อผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๓) ให้เกียรติและปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อผู้เรียนและหรือผู้รับบริการ ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือสอนผู้เรียนหรือผู้รับบริการอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อผู้เรียนหรือผู้รับบริการอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๒) ไม่แนะนำ สอนหรืออบรมผู้เรียนหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๓) ประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ ทั้งกาย วาจา และจิตใจ

(๔) ละเว้นการกระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งทางกายและวาจา หรือมีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับผู้เรียนหรือผู้รับบริการที่มีใช้คู่สมรสของตน

(๕) ละเว้นการเปิดเผยความลับของผู้เรียนหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน หรือความไว้วางใจที่มีต่อตนโดยมิชอบ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

(๖) ไม่พบผู้เรียนหรือผู้รับบริการตามลำพังในสถานที่หรือเวลาที่ไม่เหมาะสม โดยไม่มีเหตุอันสมควรซึ่งอาจนำไปสู่การล่วงละเมิดทางเพศได้

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานต้องยึดหลักการปฏิบัติตนต่อประชาชน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๒) ให้บริการประชาชนอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของตน จะต้องชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อส่วนงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

(๓) ไม่เรียกให้ผู้อื่นให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นประโยชน์ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานต้องไม่รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดดังกล่าว ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณของผู้เรียน

ข้อ ๒๑ ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ผู้เรียนต้องรักษาวินัยของผู้เรียนและปฏิบัติตามกฎ คำสั่ง ประกาศ ระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยทุกประการอย่างเคร่งครัด

(๒) ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หลักศีลธรรม จรรยาบรรณและวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทย

(๓) ผู้เรียนต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคีระหว่างกัน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประพฤติตนเป็นสุภาพชนและรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

(๔) ผู้เรียนต้องเชื่อฟังคำตักเตือน คำแนะนำหรือคำสั่งของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ผู้ปฏิบัติงานอาจขอตรวจบัตรประจำตัวของผู้เรียน ผู้เรียนต้องแสดงบัตรประจำตัวของผู้เรียน เช่น ในการใช้บริการห้องสมุดหรือห้องปฏิบัติการต่างๆ หรือในห้องสอบ หรือเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยในร่างกายและทรัพย์สิน เป็นต้น

- (๕) ผู้เรียนต้องแต่งกายให้สุภาพ เหมาะสมแก่กาลเทศะ และหรือเครื่องแต่งกายของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาเกียรติของมหาวิทยาลัย
- (๖) ผู้เรียนต้องเคารพและให้เกียรติต่อผู้อื่นและผู้เรียนด้วยกันตามแบบจารีตประเพณี ของสังคมไทย
- (๗) ผู้เรียนต้องช่วยดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- (๘) ผู้เรียนต้องไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

หมวด ๒

กลไกการส่งเสริมจริยธรรม การตรวจสอบจริยธรรม การพิจารณาดำเนินการทางจริยธรรม และการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

การส่งเสริมจริยธรรม

- ข้อ ๒๒ การบรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนขั้นเงินเดือน ย้าย หรือโอนตำแหน่ง ให้ใช้พฤติกรรมทางจริยธรรม ของผู้นั้นควบคู่กับความรู้ความสามารถ
- ข้อ ๒๓ ปลุกฝังจริยธรรมและจัดให้ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยได้พัฒนา ส่งเสริมจริยธรรม และคุณธรรม
- ข้อ ๒๔ จัดให้มีการศึกษาค่านิยมที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ และดำเนินการแก้ไขปรับเปลี่ยนค่านิยมนั้น

ส่วนที่ ๒

การตรวจสอบพิจารณาจริยธรรม

- ข้อ ๒๕ เมื่อมีข้อร้องเรียนหรือความประพฤติที่อาจเข้าข่ายฝ่าฝืนจริยธรรม ให้หัวหน้าส่วนงาน ดำเนินการสืบหาข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบพิจารณา หากเห็นสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงเพื่อ แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาที่ได้
- ข้อ ๒๖ ผู้มีอำนาจหรือคณะกรรมการตามข้อ ๒๕
- (๑) เห็นว่าไม่มีมูลว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนจริยธรรม ให้ยุติเรื่อง
- (๒) เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏอาจฝ่าฝืนจริยธรรมให้คณะกรรมการสอบหา ข้อเท็จจริงดำเนินการสอบสวนต่อไปและมีคำวินิจฉัย
- (๓) เห็นว่าเป็นความผิดวินัยหรือมีความผิดทางวินัยอยู่ด้วย ให้เสนอตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยและให้มีอำนาจวินิจฉัยความผิดทางจริยธรรมด้วย

h

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงตามข้อ ๒๕ เห็นว่ามีการกระทำที่เป็นความผิด ให้กำหนดโทษตามข้อ ๓๔ และเสนอคำวินิจฉัยต่อคณะกรรมการพิจารณา เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่ง ยุติเรื่อง ให้คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงทบทวนคำวินิจฉัยหรือมีมติยืนยันตามความเห็นของคณะกรรมการ สอบหาข้อเท็จจริงและเสนออธิการบดีมีคำสั่งลงโทษตามข้อ ๓๐ ต่อไป แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗ การตรวจสอบพิจารณาความประพฤติที่อาจเข้าข่ายฝ่าฝืนจรรยาบรรณนี้ ให้พิจารณาจาก พฤติกรรมของการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับ ตลอดจนหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติและความประพฤติในอดีต สภาพแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอันประกอบการพิจารณาและให้อยู่ภายใต้หลักธรรมาภิบาลด้วย

ข้อ ๒๘ การสอบหาข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบพิจารณาความประพฤติที่ฝ่าฝืนจรรยาบรรณให้เป็นไป ตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๓

การพิจารณาดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๙ กรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและดำเนินการตามสมควร โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับข้อ ๓๔

ข้อ ๓๐ กรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณของผู้บริหารยกเว้นอธิการบดี ผู้ปฏิบัติงาน และผู้เรียน ให้คณะกรรมการเสนออธิการบดีพิจารณาโทษทางจรรยาบรรณและมีคำสั่งต่อไป

ส่วนที่ ๔

การบังคับทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๑ เมื่อมีคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณแล้ว ไม่ให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอีก

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยแล้ว ห้ามมิให้ตั้งคณะกรรมการ สอบสวนความผิดทางจรรยาบรรณในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

ข้อ ๓๓ การประพฤติปฏิบัติที่ฝ่าฝืนประมวลจรรยาบรรณนี้ หากได้รับโทษทางจรรยาบรรณแล้วให้ นำไปใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง การเข้าสู่ตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน หรือค่าจ้าง แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๔ โทษทางจรรยาบรรณ มีดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ตักเตือนเป็นหนังสือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

ข้อ ๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจควบคุม กำกับ และให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้
อย่างทั่วถึงและจริงจัง

หมวด ๕
การอุทธรณ์

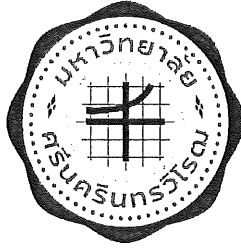
ข้อ ๓๖ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยทำหน้าที่พิจารณาการอุทธรณ์
คำสั่งลงโทษทางจริยธรรม

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ให้นำเอาข้อบังคับ
ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๗ การอุทธรณ์คำสั่งการลงโทษทางจริยธรรมให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ
อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยหลักธรรมาภิบาล พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา บัญญัติให้สถาบันอุดมศึกษาและบุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล รวมถึงจัดให้มีระบบควบคุมภายในที่มีมาตรฐาน และการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๔ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยหลักธรรมาภิบาล พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ ซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

การตีความหรือวินิจฉัยการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ตีความหรือวินิจฉัยเมื่อมีผลเป็นประการใด ให้ถือปฏิบัติไปตามนั้นและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ธรรมนูญเป็นหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคม มีความสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมภาครัฐ ภาคธุรกิจและภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข รู้รักสามัคคี ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ยุติธรรม โปร่งใส และมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๗ หลักธรรมนูญของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) หลักประสิทธิผล คือ ผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติงานตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติงานจะต้องมีทิศทางกลยุทธ์ศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

(๒) หลักประสิทธิภาพ คือ การบริหารงานตามแนวทางการกำกับดูแลที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้มหาวิทยาลัย สามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติงานตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

(๓) หลักการตอบสนอง คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

(๔) หลักการรับผิดชอบ คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงให้เห็นความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

(๕) หลักความโปร่งใส คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

(๖) หลักการมีส่วนร่วม คือ กระบวนการที่บุคลากร ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

(๗) หลักการกระจายอำนาจ คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากรและภารกิจจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้แก่ผู้บริหารระดับส่วนงานหรือหน่วยงานในสังกัด ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานและภาคประชาชนดำเนินการแทน โดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของมหาวิทยาลัย

(๘) หลักนิติธรรม คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารงานด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๙) หลักความเสมอภาค คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรมและอื่นๆ

(๑๐) หลักมุ่งเน้นฉันทมติ คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทมติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หมวด ๒

คณะกรรมการ

ข้อ ๘ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการธรรมาภิบาล และจริยธรรม และคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง โดยพิจารณาจากบุคคลซึ่งเป็นกลาง และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง เพื่อทำหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่
อีกได้

คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่น ตามที่คณะกรรมการบริหารการเงินและทรัพย์สินมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกำหนด

ส่วน ๑

คณะกรรมการตรวจสอบ

ข้อ ๙ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วย ประธานกรรมการตรวจสอบหนึ่งคน กรรมการตรวจสอบผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน ให้หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายในเป็นเลขานุการ

กรรมการตรวจสอบผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) จัดทำกฎบัตรของคณะกรรมการตรวจสอบให้สอดคล้องกับขอบเขตความรับผิดชอบในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย และมีการสอบทานความเหมาะสมของกฎบัตรดังกล่าวอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) สอบทานประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการควบคุมภายใน กระบวนการบริหารความเสี่ยงและกระบวนการกำกับดูแลที่ดี

(๓) สอบทานให้มหาวิทยาลัยมีการรายงานการเงินอย่างถูกต้องและน่าเชื่อถือ

(๔) สอบทานการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน รวมทั้งข้อกำหนดอื่นของมหาวิทยาลัย

(๕) กำกับดูแลระบบงานตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัย ให้มีความเป็นอิสระเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานในหน้าที่

(๖) พิจารณารายการที่เกี่ยวข้องกันหรือรายการที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ หรือมีโอกาสเกิดการทุจริตที่อาจมีผลกระทบต่อการทำงานของมหาวิทยาลัย

(๗) ให้ข้อเสนอแนะการพิจารณาแต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่ง และประเมินผลงานของหัวหน้าหน่วยงานตรวจสอบภายในต่อสภามหาวิทยาลัย

(๘) ประชุมหารือร่วมกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นชอบเกี่ยวกับผลการตรวจสอบและเรื่องอื่นๆ และอาจเสนอแนะให้สอบทาน หรือตรวจสอบรายการใดที่เห็นว่าจำเป็น รวมถึงเสนอคำตอบแทนของผู้สอบบัญชีต่อสภามหาวิทยาลัย

(๙) รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งต่อสภามหาวิทยาลัย

(๑๐) ประเมินผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานตรวจสอบภายใน รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการพัฒนาระบบการตรวจสอบภายในและศักยภาพของผู้ตรวจสอบภายในของหน่วยงานตรวจสอบภายในอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งต่อสภามหาวิทยาลัย

(๑๑) ประสานและขอข้อมูล เอกสารหลักฐานจากหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

(๑๒) เชิญบุคลากรของมหาวิทยาลัยมาให้ข้อมูล หรือชี้แจงตามที่เห็นสมควร

(๑๓) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด หรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ส่วน ๒

คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

ข้อ ๑๑ ให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ หรือผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้ที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เป็นกรรมการ จำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน

(๓) ผู้อำนวยการส่วนวินัยและกฎหมาย เป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบ เสนอแนะแนวทางมาตรการ นโยบาย กลยุทธ์ เป้าหมาย แนวปฏิบัติ และแผนงานด้านธรรมาภิบาลและจริยธรรม

(๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ในกิจกรรมด้านธรรมาภิบาลและจริยธรรม รวมถึงส่งเสริมจรรยาบรรณของบุคลากรต่ออธิการบดี

(๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานของคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

(๔) กำกับดูแลให้มีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับนโยบายและประกาศหรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ในด้านธรรมาภิบาลและจริยธรรม

(๕) ติดตามและรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสภามหาวิทยาลัยทุกครั้งหลังมีการประชุม คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

(๖) ทบทวนและเสนอปรับปรุงนโยบายรวมถึงแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาลและจริยธรรม ของมหาวิทยาลัยเป็นประจำตามความเหมาะสม โดยพิจารณาปรับปรุงให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

(๗) จัดทำประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร และบุคลากรของมหาวิทยาลัย และผู้เรียนเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา

(๘) พิจารณาออกประกาศหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการบริหารงานของคณะกรรมการธรรมาภิบาล และจริยธรรม

(๙) พิจารณาสอบสวนทางจรรยาบรรณและวินัยจัดการกระทำผิดทางจรรยาบรรณ

(๑๐) ในกรณีจำเป็นอาจเชิญบุคคลมาสอบถามหรือให้ข้อเท็จจริง และหรือเรียกเอกสาร ในส่วนที่เกี่ยวข้องได้

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดเกี่ยวกับธรรมาภิบาลและจริยธรรมตามที่ได้รับมอบหมายจาก สภามหาวิทยาลัย

ส่วน ๓

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

ข้อ ๑๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ หรือผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้ที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เป็นกรรมการ จำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน

(๓) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยพร้อมทั้งดำเนินการระบุ วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของ มหาวิทยาลัยเสนอต่อฝ่ายบริหาร และสภามหาวิทยาลัย

(๒) ส่งเสริม วางแนวทางกำกับดูแล และติดตามให้หน่วยงานของมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานตาม แผนบริหารความเสี่ยง และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อเสนอมาตรการปรับปรุง แผนบริหารความเสี่ยง

(๓) รายงานผลการบริหารความเสี่ยงต่อฝ่ายบริหาร สภามหาวิทยาลัย และรวมถึงหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๔) ทบทวนแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้น

(๕) ปฏิบัติงานอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงตามที่มหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัย มอบหมาย

(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

๕

(๗) ในกรณีจำเป็นอาจเชิญบุคคลมาสอบถามหรือให้ข้อเท็จจริง และหรือเรียกเอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องได้

(๘) พิจารณาออกประกาศหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงตามที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักธรรมาภิบาล และเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีธรรมาภิบาลให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๗ ให้มีระบบควบคุมภายในและระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและจัดการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และการทุจริตประพฤติมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่ ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งแต่งตั้งอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ทำหน้าที่คณะกรรมการตรวจสอบตามข้อบังคับนี้อยู่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการตรวจสอบจัดทำกฎบัตร ประกาศหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องตามอำนาจหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม และคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงจัดทำประกาศหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องตามอำนาจหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับจากวันที่ข้อบังคับนี้ประกาศใช้

ข้อ ๒๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศหลักเกณฑ์ตามข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้นำประกาศหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณมาอนุโลมใช้บังคับไปพลางก่อนจนกว่าจะมีประกาศหลักเกณฑ์ตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

1/7

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

(ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยหลักธรรมาภิบาล พ.ศ.๒๕๖๔ ข้อ ๑๑)

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ
หรือผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
หรือผู้ที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เป็นกรรมการ
จำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน
- (๓) ผู้อำนวยการส่วนวินัยและกฎหมาย เป็นเลขานุการ

รายนามคณะผู้จัดทำ

ส่วนวินัยและกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑. นายชาญณรงค์ เอี่ยมสำอางค์	ผู้อำนวยการส่วนวินัยและกฎหมาย
๒. นายโอฬาร เจริญศรี	หัวหน้างานนิติกรรมและสัญญา
๓. นางสาวศจี โอภาศ	นิติกร
๔. นางสาวพิชชาภา แก้วปรีชาชาญ	นิติกร
๕. นางสาววิศนี หองสำ	นิติกร

